

قواعد اعلال :

قاعده ی اوّل : واو و یاء متحرک اگر عین الفعل کلمه واقع شوند و ما قبلشان حرف صحیح و ساکن باشد، حرکتشان به ما قبل داده می شود؛ مانند : **يَقُولُ** ← **يَقُولُ**، **يَبِيعُ** ← **يَبِيعُ**، **يَخُوفُ** ← **يَخُوفُ** (← **يَخَافُ**) ، به خلاف **فِتْيَةٌ** مثلاً.

قاعده دوّم : واو و یاء مضموم یا مکسور اگر در اثناء کلمه واقع شوند و عین الفعل یا لام الفعل باشند و ما قبلشان حرف صحیح و متحرک باشد پس از سلب حرکت ما قبل، حرکتشان به ما قبل داده می شود مانند : **قَوْلٌ** ← **قَوْلٌ** (← **قِيلَ**)، **بَيْعٌ** ← **بَيْعٌ**، **يَدْعُوْنَ** ← **يَدْعُوْنَ** (← **يَدْعُوْنَ**)، **رَضِيُوا** ← **رَضِيُوا** (← **رَضُوا**) .

قاعده سوّم : واو مضموم ما قبل مضموم و یاء مضموم یا مکسور ما قبل مکسور اگر در آخر کلمه قرار گیرند حرکتشان می افتد؛ مانند : **يَدْعُوْ** ← **يَدْعُوْ**، **يَرْمِيْ** ← **يَرْمِيْ**، **رَامِيْ** ← **رَامِيْ** .